

Nr 21.

Ankom till riksdagens kansli den 28 februari 1919 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av väckta motioner angående ändrade författningsbestämmelser, åsyftande rävstammens nedbringande. (2:a avd.)

Jordbruksutskottet har till behandling i ett sammanhang förehaft två inom andra kammaren väckta, till utskottets förberedande behandling hänvisade motioner, nämligen *dels* nr 188, av herr *Olsson* i Kollungeröd, vari hemställes, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande sådan ändring i gällande jaktstadga, att den i oroväckande grad på senare åren ökade rävstammen må kunna minskas, samt att Kungl. Maj:t till riksdagen inkommer med det förslag, vartill utredningen kan föranleda; *dels ock* nr 192, av herr *Edberg*, som begär, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring i jaktstadgan, att trampsax må användas för fångande av räv i Norrland och Dalarna; dock under villkor, att bågar av 8 mm. tjocklek användas samt att bågens höjd icke överstiger 10 cm.

Beträffande de skäl, som åberopats till stöd för dessa framställningar, hänvisas till motionerna.

I föreliggande båda motioner har framhållits, att rävstammen i olika delar av landet under senare år ökats i oroväckande grad samt att detta haft till följd, att tillgången på matnyttigt småvilt, särskilt hare och skogs-

Utskottet.

fågel, hastigt och avsevärt minskats. Härjämte har påpekats, att räven anställt stor skada bland de mindre husdjuren, i synnerhet på mera av-sides belägna gårdar. Såsom medel till motverkande av rävtammens till-växt har särskilt föreslagits, dels att räven borde få jagas fritt med hund under åtminstone den tid av året, då all annan jakt vore förbjuden, dels ock att trampsax borde få användas för rävfångst.

Att rävtammen, på sätt motionärerna göra gällande, under senare år i vissa delar av vårt land förökats i den omfattning, att särskilda åtgärder häremot krävas, torde vara en allmän åsikt. Därest denna åsikt skulle vara riktig, anser utskottet dock, att ett frigivande av jakt å räv i den omfattning, som av herr Olsson i Kollungeröd föreslagits, skulle, med hänsyn till nödvändigheten av skydd för det vilda under fortplantningstiden, medföra sådana vådor för jaktvården, att en dylik ändring av jaktstadgan ej bör ske.

Vad angår frågan om medgivande, att trampsax må användas till fångande av räv, var denna jämväl föregående år föremål för riksdagens prövning i anledning av en inom andra kammaren väckt motion, nr 33, av herrar Viklund i Oviken och Bäckström. I sitt över motionen avgivna utlåtande, nr 18, yttrade utskottet, att till de den 4 november 1915 tillkallade sakkunniga för utredning i fråga om tillgodogörandet av kronans fisken samt jakten å viss kronomark remitterats bland annat till Kungl. Maj:t inkomna framställningar angående ändring i gällande förbud mot användande av sax vid fångandet av vissa däggdjur, bland dem räv, samt att betänkande med förslag i ämnet torde vara att vänta inom en nära framtid, varför utskottet icke fann skäl biträda den då gjorda framställningen.

Emellertid hava nämnda sakkunniga ännu ej avgivit något förslag i ämnet och lär, enligt vad utskottet inhämtat, något sådant ej heller komma att avgivas under innevarande riksdag, men vore sådant att förvänta senare innevarande år.

Frågan om användande av sax för rävfångst är sålunda ännu under utredning.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet — under uttalande av förväntan, att berörda utredning snarast möjligt slutföres samt att det förslag, vartill denna utredning kan föranleda, utan dröjsmål föreläggas riksdagen — hemställa,

att förevarande motioner icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 28 februari 1919.

På jordbruksutskottets vägnar:

RAOUL HAMILTON.

Närvarande: Herrar greve Hamilton, Ericsson, Aaby, Holmquist, greve Wachtmeister, Barthelson, Nilsson, Öberg, Sjöblom, Olsson, Johansson i Uppmälby, Sävström, friherre Hermelin, Welanders, Magnusson och Anderson i Knapasjö.
